

Szakmai beszámoló

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS KÖZÉPISKOLÁSOKNAK

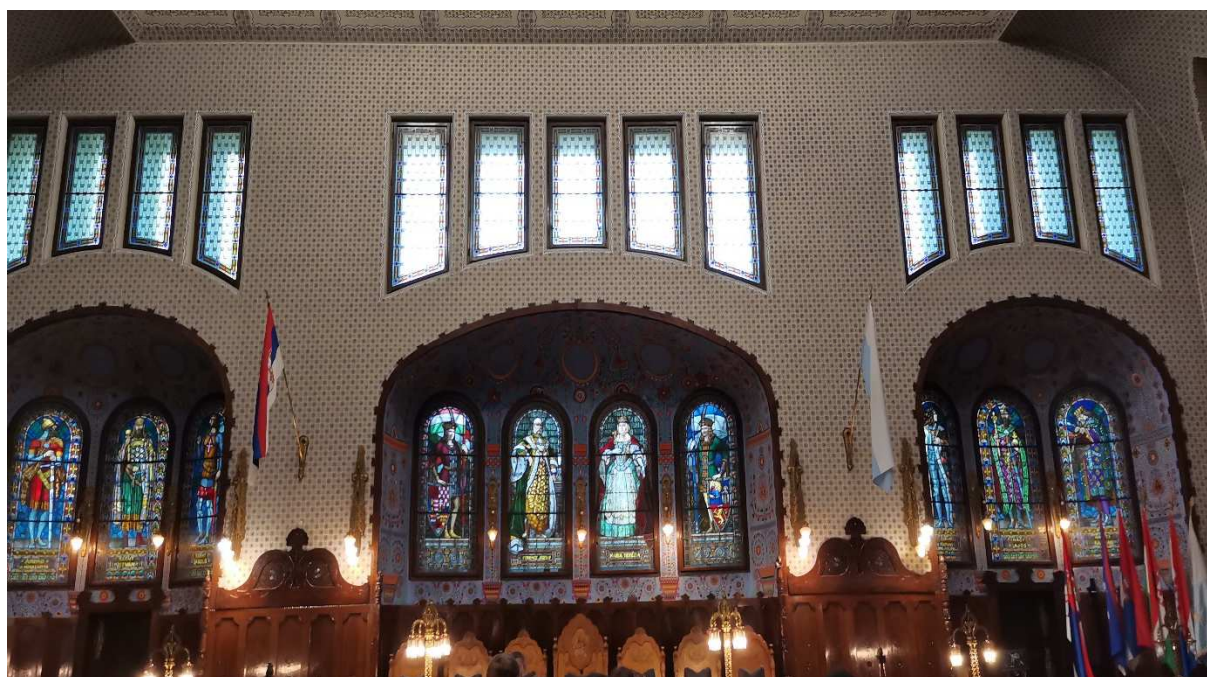
Pályázati azonosító: HAT-KP-2-2021/1-000359

Kedvezményezett neve: Közép-Budai Tankerületi Központ
Budapest II. Kerületi Móricz Zsigmond Gimnázium

Pályázat címe: HATÁRTALANUL! program — Bácska, Bánság
2022. június 3-7.

Iskolánk három osztályának tanulóival ez év júniusában részt vehettünk egy ötnapos délvidéki úton. Első vezetőnk, Attila a buszon megismertetett bennünket gazdag, személyes beszámolójában a vajdasági magyarság történetével, településeivel és a helyi élet érdekességeivel.

A határon való gyalogos átkelés és buszcseré után hamar folytattunk utunkat első állomásunkra, Palicsra. A tó partján rövid séta keretében ismerkedtünk a Monarchia korának üdülőivel, majd rövidesen Szabadkára érkeztünk. A Délvidék egyik legnagyobb városában hosszabb sétát tettünk, bejártuk a központ utcáit, nevezetességeit. A városháza tornyából csodálatos kilátásban gyönyörködhattünk, majd a dísztermet is megtekinthettük. Az épület külsejéről levert magyar címerek után némi megnyugvást jelentett az üvegtáblákon végigkísérni hazánk történelmének nagy alakjait.

A felújított zsinagóga megtekintése után folytattuk sétánkat a belváros szecessziós épületei között, majd egy órás szabadidő következett, amikor a gyerekek pihenhettek, ebédelhettek, fagyaltozhattak.

Kora este megérkeztünk első szálláshelyünkre, Tóthfaluba, ahol a házigazdánk, Zoltán vezetett körbe bennünket a falu központjában. A Mini Délvidék parkban áttekinthettük, merre is jártunk, illetve fogunk járni a következő napokban. Végül a vacsora következett: a grillezett finomságok között megkóstolhattuk a helyi különlegességeket, a cévapot és a pljeskavicát is.

Másnap a reggeli után továbbindultunk Zentára, ahol a fő attrakciót a városháza jelentette. Itt megnéztünk a toronyban az 1697-es csatával kapcsolatos gazdag kiállítást,

majd a toronyból tanulmányozhattuk a Bácskát a Bánságtól elválasztó Tisza partján épült várost. Rövid szabadidő során idegenvezetőnk, Hunor megmutatta, hol vehetünk az útra bureket.

Következő állomásunk a bánsági oldalon fekvő Beodra volt, ahol a régiségeket felvonultató, traktorokra specializálódó múzeumban mindenki megtalálhatta a kedvére való tárgyakat.

Továbbindulva a Tisza két partján elterülő ikertelepüléseket, Törökbecsét és Óbecsét néztük meg; megkoszorúztuk Leiningen-Westerburg Károly emlékművét, megtekintettük a Ferenc-csatorna torkolatánál található Türr István-zsilipet, majd a gyerekek a Than Emlékházban található interaktív játékokban próbálhatták ki magukat.

Tóthfalura visszatérve a vacsora után pedig az est fénypontja következett: az Ákos-koncert. Ez a gyerekek számára meglepetés volt, és nagyon jól sült el: amennyire nem ismerték Ákos számait, annyira élvezték végül magát az eseményt, a forgatagot, a hangulatot.

A következő napon hosszabb utazás állt előttünk. Zimonyban megkoszorúztuk a Hunyadi-szobrot, majd átkeltünk a nándorfehérvári oldalra, ahol a várban tettünk egy hosszabb sétát.

Helyi vezetőnk, Eleonóra izgalmasan és részletgazdagon mesélt a város és a vár történelméről, körbevezetett a vár ma látható helyszínein, ahol két kis ortodox templomot is megnézhattunk, majd az árnyékban elköltött ebédünk mellé az 1456-os diadalunk harci eseményeivel ismertett meg bennünket. Ezt követően szabadidő következett, amivel kapcsolatban úgy éreztük, hogy

kicsit hosszabb is lehetett volna, mert a nagy hőség ellenére is még annyi mindent néztünk volna meg a városban.

Végül elértük az Ó-Szerbiában, Kostolac mellett található szállásunkat, amely egy római katonai tábor mintájára lett kialakítva. A környéken este sok tevékenységre nem volt lehetőség, de ez nem jelentett gondot; egyesek társasjátékoztak, másokkal egy kis sétát tettünk a közelben található hőerőmű irányába.

A negyedik nap megint sok utazást, de egyben sok kalandot is tartogatott számunkra. A nap nagy részében a Duna partján haladtunk végig szebbnél szebb tájakon. Galambóc várát sajnos csak kívülről csodálhattuk meg, viszont a Kazán-szorosban hajóra szállhattunk.

Külön élmény volt mindannyiunknak, hogy az eredetileg tervezett sétahajó helyett kisebb motorcsónakokból csodálhattuk a tájat – és élvezhettünk a sebességet a vízen. A magas, helyenként elég meredek sziklafalak mellett külön érdekesség volt a sziklába vájt Decebal-fej a Duna román oldalán. A szerb oldalon még egy étterem teraszáról gyönyörködhettünk a panorámában, majd a Vaskapu erőmű gátján átértünk Romániába.

A határátlépés a tervezettnél némileg hosszabb volt, utána viszont nem kellett sokat utaznunk utolsó szállásunkig, Herkulesfürdőig. Itt egy bőséges vacsora után úgy döntöttünk, még este felfedezzük a városka Monarchia-kori központját. Ez egy igen hosszú séta volt, de a szép épületek és az ódon hangulat megérte a fáradságot.

Az utolsó reggelünkön a Bánság fővárosa, Temesvár felé vettük az irányt.

Itt az ortodox katedrális megtekintése után megkoszorúztuk Klapka György szülőházát, majd az utolsó szabadidő következett. Ez a rövid pihenő után indultunk is vissza Budapestre, ahova hosszú út után este fél tízre érkeztünk – fáradtan, de élményekkel telve.

Bodó Ádám